

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

ELSŐ SZEKCIÓ

HORVÁTH ÉS TÁRSAI kontra MAGYARORSZÁG

(12143/16. sz. kérelem és 11 másik kérelem - lásd a csatolt listát)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2023. március 2.

Ez az ítélet végleges, de szerkesztői felülvizsgálat tárgyát képezheti.

A Horváth és társai kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Első Szekció), a következő tagokból álló Tanácsként:

Alena Poláčková, *elnök*,

Paczolay Péter,

Gilberto Felici, *bírák*,

és Liv Tigerstedt, a *szekció helyettes jegyzőkönyv-vezetője*,
tekintettel a következőkre:

az Emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) 34. cikke alapján a mellékelt táblázatban felsorolt kérelmezők (a továbbiakban: kérelmezők) által az ott megjelölt különböző időpontokban a Bírósághoz Magyarország ellen benyújtott kérelmek;

határozat arról, hogy a 13527/20. sz. kérelem tekintetében a kérelmező személyazonosságát nem hozzák nyilvánosságra;

határozat arról, hogy az Egyezmény 3. cikkét érintő panaszokról tájékoztatják a magyar kormányt (a továbbiakban: Kormány), amelyet Tallódi Z., az Igazságügyi Minisztérium alkalmazottja képvisel, és

határozat arról, hogy a 12143/16. és 59440/19. sz. kérelmeket egyebekben elfogadhatatlannak nyilvánítják;

a felek észrevételei;

miután 2023. február 7-én zárt ülésen tanácskozott,

meghozza az alábbi ítéletet, amelyet aznap elfogadtak:

AZ ÜGY TÁRGYA

1. Az ügyek a kérelmezők harminc és negyven év (lásd a mellékelt táblázatot) közötti minimális büntetés letöltését követő feltételes szabadságra bocsátás lehetőségével kiszabott életfogytig tartó szabadságvesztés büntetéseire vonatkoznak. A kérelmezők azt kifogásolták, hogy büntetésük embertelen és megalázó büntetésnek minősül, amely sérti az Egyezmény 3. cikkét.

2. A kérelmezők listáját és a kérelmek releváns adatait a mellékelt táblázat tartalmazza.

3. A releváns hazai jog ismertetését a *Bancsók és Magyar László kontra Magyarország (2. sz.)* (kérelmek száma 52374/15. és 53364/15., 15-17. pont, 2021. október 28.) tartalmazza.

A BÍRÓSÁG MÉRLEGELÉSE

I. A KÉRELMEK EGYESÍTÉSE

4. Tekintettel arra, hogy a kérelmek tárgya hasonló, a Bíróság helyénvalónak tartja, hogy azokról együtt, egy ítéletben döntsön.

II. AZ EGYEZMÉNY 3. CIKKÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

5. A kérelmezők azt kifogásolták, hogy a harminc-negyven év közötti minimális büntetés letöltését követő feltételes szabadságra bocsátás lehetőségével kiszabott életfogytig tartó szabadságvesztés büntetéseik sértik az Egyezmény 3. cikkét.

6. A Kormány azzal érvelt, hogy a kérelmezők nem merítették ki a hazai jogorvoslati lehetőségeket, mivel nem nyújtottak be alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybírósághoz. A kérelmezők véleménye szerint ez a jogi út nem jelentett hatékony jogorvoslatot állítólagos sérelmeik tekintetében.

7. A már hivatkozott *Bancsók és Magyar László* ügyben hozott ítéletben (21-28. pont) a Bíróság elutasította a Kormány érvelését a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségével kiszabott életfogytig tartó szabadságvesztés tekintetében benyújtott alkotmányjogi panasz hatékonyságára vonatkozóan. A Kormány nem hivatkozott olyan új körülményre, amely arra késztené a Bíróságot, hogy a jelen ügyben más következtetésre jusson.

8. A fenti megfontolásokra tekintettel a Bíróság arra a következtetésre jut, hogy a kérelmezőknek az Egyezmény 3. cikke szerinti panaszai a hazai jogorvoslat kimerítésének elmulasztása miatt nem utasíthatók el az Egyezmény 35. cikkének 1. és 4. pontja alapján; ezért a Bíróság elutasítja a Kormány ezzel kapcsolatos előzetes kifogását.

9. A Bíróság megállapítja továbbá, hogy ezek a panaszok nem nyilvánvalóan alaptalanok az Egyezmény 35. cikke (3) bekezdésének a) pontja értelmében, illetve nem elfogadhatatlanok semmilyen más okból. Ezért azokat elfogadhatónak kell nyilvánítani.

10. A büntetés meghatározott minimális időtartam után történő automatikus felülvizsgálata fontos biztosítékot jelent az elítélt számára a 3. cikket sértő fogva tartás megvalósulásával szemben. Az erre vonatkozó elveket a *Hutchinson kontra Egyesült Királyság* ([NK], 57592/08. sz. ügy, 66-68. pont, 2017. január 17.) és a *Vinter és társai kontra Egyesült Királyság* ([NK], 66069/09. sz. és 2 másik ügy, 44. pont, EJEB 2013 (kivonatok)) ügyekben hozott ítéletekben foglalták össze. A *Bodein kontra Franciaország ügyben* (40014/10. sz. ügy, 2014. november 13.) a Bíróság azt vizsgálta, hogy az életfogytig tartó szabadságvesztés harminc év eltöltése után történő felülvizsgálatának lehetősége összeegyeztethető-e a fent hivatkozott *Vinter és társai* ügyben hozott ítéletben megállapított kritériumokkal. Ennek megítélése során a Bíróság különös súlyt helyezett arra, hogy az életfogytig tartó szabadságvesztés esetén az elítélt által a büntetésből letöltendő minimális időtartam kiszámításának kiindulópontja a fogva tartás kezdete volt-e, azaz a számításba beleszámít-e az előzetes letartóztatásban töltött idő is. Mivel az említett ügyben a kérelmező az életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabása után legkorábban huszonhat évvel kérhette feltételes szabadságra bocsátását, a Bíróság arra a következtetésre jutott, hogy

a büntetést a 3. cikk alkalmazásában csökkenthetőnek kell tekinteni (lásd a fent hivatkozott *Bodein* ügyben hozott ítélet 61. pontját).

11. A magyar Büntető törvénykönyv szerint az életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabása esetén az ügydöntő határozatban kell meghatározni a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját, és a törvényi minimum huszonöt év, a maximum pedig negyven év lehet. Továbbá, a 2013. évi CCXL. törvény 188. §-a tartalmazza azokat a követelményeket, amelyeket az elítéltnak a feltételes szabadságra bocsátáshoz teljesítenie kell. E követelmények teljesítésének megtörténtéről a bíróság dönt. A hazai jog és joggyakorlat tehát lehetőséget biztosít a kérelmezőkkel szemben kiszabott életfogytig tartó szabadságvesztések célzott bírósági felülvizsgálatára.

12. Jelen esetben azonban a kérelmezők legkorábban csak harminc-negyven év letöltése után tudták teljesíteni feltételes szabadságra bocsátás előfeltételeit. Ezért azt kell megvizsgálni, hogy esetükben a felülvizsgálati mechanizmus megfelel-e a Bíróság ítélkezési gyakorlatában meghatározott kritériumoknak.

13. Ebben az összefüggésben a Bíróság megállapítja, hogy az a harminc-negyven éves időtartam, amelyet a kérelmezőknek várniuk kell, mielőtt feltételes szabadságra bocsátásuk szóba kerülhet, lényegesen hosszabb, mint az életfogytig tartó szabadságvesztés felülvizsgálatára az összehasonlító és nemzetközi jogból egyértelműen levezethetően ajánlott maximális huszonöt éves időtartam (lásd a fent hivatkozott *Vinter és társai* ítélet 120. pontját).

14. A Bíróság tudomásul veszi továbbá a Kormány álláspontját, miszerint Kolompár úr, Újfalusi úr, Kajor úr, Szabó O. úr, Tintér úr, Szurdok úr és Szilágyi úr kérelmezőknek valójában harminc évnél kevesebbet kellene letölteniük az életfogytig tartó büntetésük kiszabását követően az esetleges feltételes szabadságra bocsátásukig, mivel az előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámították a letöltött szabadságvesztés idejébe. Valójában ezek a kérelmezők az életfogytig tartó büntetésük kiszabásától számított huszonhat és huszonkilenc év között lesznek jogosultak feltételes szabadságra bocsátásra.

15. A Bíróság azonban megjegyzi, hogy ez csak azért van így, mert az ítéletet megelőzően előzetes letartóztatásban voltak, és az előzetes letartóztatás időtartamát levonták a harmincéves időtartamból. Ez azonban nem változtat azon a tényen, hogy a feltételes szabadságra bocsátásukat megelőzően letöltendő időtartamot harminc évben állapították meg, és hogy a felülvizsgálatra több mint huszonöt évvel az életfogytig tartó szabadságvesztésük kiszabása után kerülne sor. Így a Bíróság még az állam mérlegelési jogkörére tekintettel sem tudja elfogadni a Kormány álláspontját ebben a kérdésben.

16. Összefoglalva, az a tény, hogy a jelen ügyben a kérelmezők csak az életfogytig tartó büntetésük harminc-negyven évének letöltése után remélhetik, hogy a szabadságra bocsátásuk lehetőségét felülvizsgálják,

elegendő a Bíróság számára annak megállapításához, hogy a kérelmezők életfogytig tartó büntetése az Egyezmény 3. cikke értelmében nem tekinthető csökkenthetőnek. Az ilyen hosszú várakozási idő indokolatlanul késlelteti a hazai hatóságok felülvizsgálatát annak tekintetében, hogy „az életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélt személyben bekövetkezett változások olyan jelentősek-e, és a büntetés során a rehabilitáció irányába tettek-e olyan előrelépést, hogy a további fogva tartás már nem igazolható legitim büntetőjogi indokokkal” (lásd a fent hivatkozott *Vinter és társai* ítélet 119. pontját).

17. Ennek alapján tehát megsértették az Egyezmény 3. cikkét.

AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

18. A kérelmezők a 12143/16, 55374/19, 57459/19, 57463/19, 59440/19, 6206/20, 10615/20, 13518/20, 13527/20, 13528/20 és 14264/20 sz. kérelmekben különböző összegeket követeltek a nem vagyoni kár, valamint a költségek és kiadások tekintetében.

19. A Kormány túlzottnak találta ezeket a követeléseket.

20. A Bíróság úgy véli, hogy a jogsértés megállapítása elegendő elégtételt jelent, és ennek megfelelően nem ítélt meg nem vagyoni kártérítést.

21. A költségek és kiadások tekintetében a Bíróság megismétli, hogy a kérelmező csak akkor jogosult azok megtérítésére, ha bizonyította, hogy azok ténylegesen és szükségszerűen merültek fel, és mennyiségüket tekintve észszerűek. Ennek megfelelően a Bíróság a költségek és kiadások tekintetében a mellékelt táblázatban feltüntetett összegeket plusz a kérelmezőket terhelő esetleges adó megfizetését állapítja meg.

A FENTIEK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG,

1. *Úgy dönt*, hogy egyesíti a kérelmeket;
2. *Kinyilvánítja*, hogy a kérelmek elfogadhatók;
3. *Úgy dönt*, hogy megsértették az Egyezmény 3. cikkét;
4. *Úgy dönt*, hogy a jogsértés megállapítása önmagában elegendő elégtételt jelent a kérelmezőket ért nem vagyoni kárért;
5. *Úgy dönt*,
  - (a) hogy az alperes állam három hónapon belül fizesse meg a kérelmezőknek a mellékelt táblázatban feltüntetett összegeket, plusz az esetlegesen rájuk háruló adót a költségek és kiadások tekintetében, az alperes állam fizetőeszközeire átszámítva a teljesítés időpontjában érvényes árfolyamon;

HORVÁTH ÉS TÁRSAI kontra MAGYARORSZÁG, ÍTÉLET

- (b) hogy a fent említett három hónap lejártától a teljesítésig az említett összegek után egyszerű kamatot kell fizetni, amelynek mértéke a késedelem időtartama alatt az Európai Központi Bank marginális hitelkamatlábának három százalékponttal növelt mértéke;

6. *Elutasítja* a kérelmezők méltányos elégtétel iránti egyéb kérelmét.

Kelt angol nyelven, közölve írásban és 2023. március 2-án a Bíróság Szabályzata 77. cikkének 2. és 3. §-a alapján.

Liv Tigerstedt
Jegyzőkönyv-vezető helyettes

Alena Poláčková
Elnök

HORVÁTH ÉS TÁRSAI kontra MAGYARORSZÁG, ÍTÉLET

MELLÉKLET

Sorsz.	A kérelem száma. A benyújtás időpontja	Eset	Kérelmező neve Születési év Lakóhely Állampolgárság	Képviseli	A jogerős ítélet dátuma és a feltételes szabadságra bocsátáshoz szükséges minimális letöltendő idő	A megítélt költségek és kiadások összege (Euróban)
1.	12143/16. 2016.02.29.	Horváth kontra Magyarország	HORVÁTH Ferenc 1966 Szeged magyar	KOVÁCS Arthur	2013.06.13. 40 év, amelyből körülbelül 3 évet töltött előzetes letartóztatásban	875
2.	49232/17. 2017.07.03.	Kolompár kontra Magyarország	KOLOMPÁR Tibor 1974 Budapest Magyar	KADLÓT Erzsébet	2006.02.02. 30 év, amelyből 2 évet előzetes letartóztatásban töltött idő	-
3.	55374/19. 2019.10.14.	Szabó kontra Magyarország	SZABÓ Károly 1979 Szeged magyar	KARSAI Dániel András	2013.06.24. 35 év, ebből 1 év és 5 hónap előzetes letartóztatásban töltött idő	500
4.	57459/19. 2019.10.28.	Német kontra Magyarország	NÉMET Attila 1983 Szeged magyar	KARSAI Dániel András	2015.04.22. 37 év, amelyből körülbelül 2 évet és 3 hónapot töltött előzetes letartóztatásban.	500
5.	57463/19. 2019.10.28.	Újfalusi v. Magyarország	ÚJFALUSI István 1989 Szeged magyar	KARSAI Dániel András	2016.11.02. 32 év, amelyből 3 évet és 1 hónapot töltött előzetes letartóztatásban	500
6.	59440/19. 2019.11.02.	Kajor kontra Magyarország	KAJOR Attila 1981 Balassagyarmat magyar	KADLÓT Erzsébet	2017.11.09. 30 év, ebből 2 év és 6 hónap előzetes letartóztatásban töltött idő	-

HORVÁTH ÉS TÁRSAI kontra MAGYARORSZÁG, ÍTÉLET

Sorsz.	A kérelem száma. A benyújtás időpontja	Eset	Kérelmező neve Születési év Lakóhely Állampolgárság	Képviseli	A jogerős ítélet dátuma és a feltételes szabadságra bocsátáshoz szükséges minimális letöltendő idő	A megítélt költségek és kiadások összege (Euróban)
7.	6206/20. 2020.01.21.	Szabó kontra Magyarország	SZABÓ Olivér 1975 Szeged magyar	KARSAI Dániel András	2017.01.31. 30 év, ebből 1 év és 6 hónap előzetes letartóztatásban töltött idő	500
8.	10615/20. 2020.02.17.	Tintér kontra Magyarország	TINTÉR István 1963 Szeged magyar	KARSAI Dániel András	2016.09.22. 30 év, amelyből 3 évet és 4 hónapot töltött előzetes letartóztatásban	500
9.	13518/20. 2020.03.04.	Szurdok kontra Magyarország	SZURDOK János 1983 Szeged magyar	KARSAI Dániel András	2010.09.16. 30 év, amelyből körülbelül 2 évet töltött előzetes letartóztatásban	500
10.	13527/20. 2020.03.03.	P.A. kontra Magyarország	P.A. 1979 Szeged magyar	KARSAI Dániel András	2003.03.26. 40 év, ebből 2 év és 5 hónap előzetes letartóztatásban töltött idő	500
11.	13528/20. 2020.03.04.	Szilágyi kontra Magyarország	SZILÁGYI Norbert 1988 Szeged magyar	KARSAI Dániel András	2014.02.10. 30 év, ebből 1 év és 6 hónap előzetes letartóztatásban töltött idő	500
12.	14264/20. 2020.03.06.	Burka kontra Magyarország	BURKA Antal 1989 Szeged magyar	KARSAI Dániel András	2014.02.26. 35 év, amelyből körülbelül 2 évet töltött előzetes letartóztatásban	500